

POSVÁTNÉ SEDMERO – DARY DUCHA SVATÉHO

Tradice se přidržela výčtu darů, nebo spíše "duchů", které spočinou na slíbeném Mesiáši: Spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch umění a pobožnosti a naplní jej duch bázně Hospodina (Iz 11, 2-3a).

Dnes se pod pojmem dary Ducha svatého míní spíše to, co se dříve označovalo za mimořádné milosti nebo charismata a tradiční rozdělení darů "vyšlo z módy". Když ale budeme mít na paměti, že působení Ducha svatého je mnohem širší než našich sedm kolonek, a zároveň komplexní, nedělitelné, takže jakékoliv škatulkování je pouze pomůckou pro zmapování členitého terénu našich duší a Božích stop v něm, může nám tradiční rozdělení velmi prospět. Bez mapy se obejdou jen velmi prosté duše, které jdou k Bohu nejpřímější cestou. Většina z nás potřebuje vědět, jaké prostředky spásy se v danou chvíli nabízejí, kam sáhnout pro rezervy, jaké síly zmobilizovat a především o co prosit. A pro tento účel nám stará nmoderní mapa docela dobře poslouží.

Moudrost je nejvyšší ze všech darů. Přichází na pomoc božské ctnosti lásky. S jeho pomocí vnímáme Boha jako duši naší duše, život našeho života. Téměř experimentálně zakoušíme přítomnost Boží v činnosti, jakou v nás koná, v duchovní radosti a pokoji, kterými nás zaplavuje. To nijak nesouvisí s citovými nebo smyslovými prožitky, je to radost mnohem hlubší a niternější, která ve vyšších stupních duchovního života přichází zároveň s citovou vyprahlostí a temnotou. V tomto životě zůstává dar moudrosti v temnotě víry, ale jeho vrchol směřuje až k nazírání Boha v nebeské blaženosti.

Rozumnost nám pomáhá proniknout do smyslu zjevených pravd, je posilou pro ctnost víry. Víra je pouhým souhlasem se slovem Božím, který může existovat i ve stavu smrtelného hříchu. Dar rozumnosti však proniká obsahy víry, aniž by jim bral jejich tajemství. Proto je také přístupný jak pro vzdělané, tak pro prosté lidi. Mnozí, kteří nejsou schopni studovat důvody uvěřitelnosti, disponují darem rozumnosti v mnohem větší míře než učenci. Nahlízejí nekonečnou velikost Boží, hloubku vztahů v Nejsvětější Trojici nebo hluboké pokoření vtěleného Slova s takovou intenzitou, která nekonečně přesahuje možnosti stvořeného rozumu.

Umění nemá nic společného s múzami. Vede nás, abychom svatě posuzovali stvořené věci, buď že nám ukazuje jejich nicotu, nebo nás vede jejich prostřednictvím k Bohu. Dává nám poznat, že tvorové sami o sobě nejsou nic a že se na ně nemáme vázat jako na svůj poslední cíl. Na jeho vrcholu máme sílu k odřkání až k hrdinskému stupni. Připodobňuje nás ukřižovanému Kristu, připojuje nás k velkému tajemství vykoupění. Zvláště je to umění poznat závažnost hříchu, které má za ovoce nadpřirozenou lítost. Tento dar souvisí se ctností naděje a řídí dary rady, síly a nábožnosti.

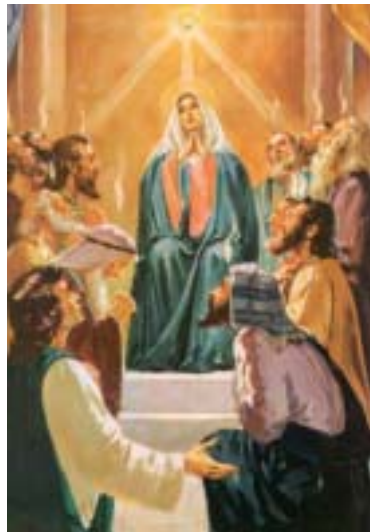
Rada zdokonaluje ctnost opatrnosti, tedy schopnost správně se rozhodovat, volit dobré prostředky k cíli. Jenže v lidském životě přicházejí situace, kdy se musíme rozhodovat mezi dvěma zly. Dobro jednoho je často zlem pro jiného. Jindy nám zase chybí dostatečný rozhled pro to, abychom se mohli rozhodnout v závažné věci, protože nám všechny možnosti připadají stejně dobré. Dar rady přichází na pomoc při volbě nejlepších prostředků k věčnému cíli; ukazuje, co je třeba činit a čeho se varovat, co říci a co zamlčet, co podnikat a čeho nechat.

Síla nám dává odvahu podnikat pro Boha veliké věci a snášet útrapy. Je doplněním ctnosti statečnosti. Vnučí nám neochvějnou důvěru v pomoc Boží, i v nejtěžším utrpení posiluje duši nadpřirozenou radostí ze spojení s Kristem. Zároveň podpírá ty, kteří procházejí obdobím vnitřní vyprahlosti, kdy nezakoušejí Boží přítomnost a lásku. Posiluje jejich víru a zbožnost, aby neklesli a nevzdělili se od Boha.

Bázeň nevzbuzuje strach, ale posvátnou úctu před svatostí. Přichází na pomoc ctnosti mírnosti. Chrání nás před poklesky naší zkažené přirozenosti. Nejprve vnučí odpor k hříchu a chrání před pokušením, v dalším stupni v nás vzbuzuje synovskou úctu k Boží velebnosti, chrání před neúctou ke svatým věcem a před opovržlivostí.

Nábožnost (zbožnost) je pozitivním doplněním daru bázně. Plní nás synovskou oddaností k Bohu, pobízí nás, abychom s ochotou a láskou plnili všechno, co se týká modlitby, bohoslužby, rozvíjení duchovního života. Je tedy dovršením ctnosti spravedlnosti, v níž dáváme Bohu i bližnímu to, co mu náleží. V nejvyšším stupni nás pobízí zcela se oddat službě Boží, přinášet Bohu všechny své skutky jako oběť ve spojení s jedinou dokonalou obětí našeho Spasitele.

Převzato z časopisu „Amen“ – autorka: Eva Fuchsová

HISTORIE BISKUPSTVÍ HRADEC KRÁLOVÉ A JEHO BISKUPOVÉ

V loňském roce oslavilo naše biskupství v Hradci Králové výročí 350 let od jeho založení. Vzhledem k tomu, že toto výročí se týká každého z nás, diecézánů, jsem přesvědčen, že bychom se měli seznámit s historií jeho vzniku a připomenout si v krátkosti všechny jeho sídelní biskupy. Jejich celkem 24, včetně současného biskupa DrTh. Dominika Duky. Vždyť každá katedrála je srdcem diecéze a pokud srdce bije, žije toto diecézní společenství v sounáležitosti se všemi minulými generacemi a osobnostmi.

Podkadem pro tyto statě je kniha „Biskupové královéhradečtí“ od PhDr. Jindřicha Francka a Jana Jakla. Brožuru vydalo Krajské muzeum východních Čech v Hradci Králové v roce 1990.

Krátká historie

Království české mělo původně pouze dvě biskupství. V Praze u katedrály sv. Víta a v Olomouci u katedrály sv. Václava. Snaha rozdělit země Koruny České na více biskupství se projevila již v polovině 14. století za českého krále a římského císaře Karla IV. Tehdy „Otec vlasti“ docílil v církevní správě povýšení pražského biskupství na arcibiskupství, a tím dosáhl nezávislosti na biskupství v německém Řezně. V témže roce, tj. 1344 byla od pražské arcidiecéze oddělena východočeská církevní provincie a vytvořeno biskupství v Litomyšli. Toto biskupství však nemělo dlouhého trvání, neboť jej Husité v roce 1421 zcela vyplenili a již nikdy nebylo obnoveno.

Nové snahy řešit složitou náboženskou situaci v Čechách se objevily opět ve druhé polovině 16. století., kdy papežský nuncius Filipo Sega a jezuita Nikolaus Lanoy dali podnět k císaři Rudolfovi II. o zřízení biskupství ve věnném městě českých královen - Hradci Králové. Tento návrh se však minul účinkem.

Nové návrhy na zřízení biskupství se objevily na počátku 17. století. Kolem roku 1616 vznikl návrh na zřízení čtyř biskupství, a to v Litoměřicích, Hradci Králové, Českých Budějovicích a v Plzni. Je zajímavé, že hradecké biskupství mělo být zajištěno statky broumovského benediktinského kláštera. Mniši měli být přemístěni do jiného kláštera a opat Wolfgang Selender se měl stát prvním královéhradeckým biskupem. Ke zřízení biskupství však nedošlo.

Další návrh na zřízení biskupství vzešel od Viléma Slavaty z Chlumu a Košumberka a Jaroslava Bořity z Martinic, a to v roce 1621. Tuto žádost podpořil mimo jiné i vídeňský nuncius Carlo Caraffa. I zde byla jmenována ona čtyři města pro zřízení nových biskupských sídel v Čechách. V Římě bylo získáno schválení k rozdělení pražské arcidiecéze, avšak jeho uskutečnění naráželo na problémy hmotného zabezpečení nových biskupství. Je nutné připomenout, že v této době zde probíhala Třicetiletá válka, která hospodářskou základnu země boji značně zatížila a poškodila.

Z podnětu Kongregace propagandy došlo ve druhé polovině dvacátých let 17. stol. k jednání mezi kurií a císařským dvorem, které bylo završeno smlouvou z 8. 3. 1630 o tzv. „solní pokladně“. Církev se zavázala, že nebude uplatňovat nároky na zastavené a částečně již prodané církevní statky, za což císař Ferdinand II. přislíbil, že na církevní potřeby bude odváděn z každé bečky soli dovezené do Čech 15 krejcarů.

V důsledku válečných událostí nepostupovalo zřízení nových biskupství podle plánů Kongregace ani podle plánů cílevědomého a energického pražského arcibiskupa kardinála Arnošta Harracha (1624 - 1667). Přesto byli v třicátých letech 17. stol. vybíráni kandidáti na budoucí biskupský stolec v Hradci Králové. Byli to např. titulární biskup Vincenc Zacconus - hrabě Benevelli a vřatislavský kanovník a hradecký arciděkan Martin Karas z Rosenfeldu. Oba však zemřeli před vznikem biskupství.

Vhodné podmínky pro zřízení biskupství byly vytvořeny až po uzavření „Vestfálského míru“ v roce 1748, kterým skončila Třicetiletá válka. V roce 1655 bylo zřízeno biskupství v Litoměřicích a teprve poté v roce 1656 bylo zřízeno biskupství v Hradci Králové.

Katedrálím kostelem se stal cihlový raně gotický kostel Ducha svatého na náměstí, který byl založen roku 1307 a v letech 1864-74 regotizován Františkem Schmoranzem. Gotický oltář pochází z 15. století. Biskupství bylo hmotně zajištěno odkoupením panství v Chrásti dne 8. 3. 1656 arcibiskupem Arnoštem Harrachem od Anny Eusebie hraběnky z Harrachu, rozené ze Švamberka. Za panství bylo zapláceno 80 000 zlatých. Zámek v Chrásti se tak stal prvním sídlem hradeckých biskupů do doby, než byla vybudována na královéhradeckém náměstí poblíž katedrály nová rezidence.

Vázhným uchazečem na nový biskupský stolec se stal padesátiletý Jan Caramuel z Lobkovic, který se narodil roku 1606. Byl synem Lucemburčana Vavřince Caramuela a Češky Kateřiny z Popelů a Lobkovic. Jan Caramuel byl opatem benediktinské kláštera v pražských Emauzích, později se stal generálním vikářem pražské arcidiecéze. Aktivně se podílel na rekatolizaci země. Avšak v polovině padesátých let se musel zodpovídat v Římě ze svých spisů. Ztratil tak kontinuitu s českým prostředím. V Římě sice získal sympatie papeže Alexandra VII, který jej jmenoval biskupem campagnským a sutrijským, ale zároveň se potýkal s nepřízní kardinálů. Temperamentní, nesmlouvavý a poněkud dobrodružný biskup Caramuel si u nás zneprátlil jak duchovenstvo, tak feudální pány, a proto dal nový císař Leopold I. podnět k jeho resignaci na úřad biskupa v Hradci Králové, aniž se vedení diecéze ujal. Jan Caramuel z Lobkovic zůstal v Itálii, kde zemřel v roce 1662 ve věku 56 let.

Prvním biskupem královéhradecké diecéze se stal 24. 12. 1659 **Matouš Ferdinand Sobek z Bílenberka**. Jeho život si připomeneme v příštím čísle Poutníka.

Zpracoval js.

ANKETA: JAK TO VIDÍ DRUZÍ?

Milí čtenáři, po měsíci přestávky mi to nedalo, abych opět nepoložil několika víceméně náhodně vybraným známým otázku, které tentokrát odkrývají jejich smysl pro vnímání radosti i bolesti v dnešní společnosti. Současně ukazují rozmanitost pohledů na obě tyto protichůdné hodnoty v lidském životě. No, posuďte sami.

- 1) **Můžete se svěřit, co Vás v poslední době opravdu pobavilo?**
- 2) **A co naopak Vás dost zamrzelo?**

Jan Jandourek, komentátor MF DNES, Praha

- 1) Baví mě stále kreslené vtipy pana Renčína a pana Kemela v novinách. A také výroky mých dětí, když komentují svět.
- 2) Nejhorší zážitky mám, když nakouknu do nějaké internetové debaty, třeba pod článkem, kde se mluví o nějakém neštěstí. Tu míru cynismu a zla některých lidí nejsem schopný pořad překousnout.

Lucie Motlová, Linka důvěry, Ústí nad Orlicí

- 1) V tomto týdnu jsem šla do práce s prázdnou taškou a na půli cesty jsem si uvědomila, že jsem si do ní chtěla něco vzít. Nezbylo nic jiného než se vrátit. Tentýž den můj kamarád jde z práce a hledá klíče. Pak si vzpomene, že je má v bundě, kterou si tam nechal. Konstatujeme, že jsme asi blázni nebo možná přepracovaní? Ve městě potkáme auto s čarodějnicí na střeše, a to nás opravdu rozesmálo. U každého se totiž "bláznovství" projevuje trochu jinak.
- 2) Moc mě mrzí, jak se lidé v některých farnostech vracejí k minulým věcem, které považují za špatné a neustále mají připomínky k novým věcem. Nejraději bych jim dala „posty“ ve farní radě, aby to mohli dělat lépe.

Jaroslav Jansa, historik - badatel, Dolní Dobrouč

- 1) Při nedělní mši svaté pro děti se pan farář ptal dětí: „Kdo je pastýř?“ Přihlásil se jeden chlapec s tím, že ho viděl. Následovala otázka: „Kde jsi ho viděl?“ Dlouhá pauza, potom chlapec odpověděl: „Já nevím!“. Celé společenství vážných věřících se v tu chvíli rozesmálo.
- 2) Můj známý se nedávno vícekrát zmýlil v několika údajích, které mi poskytl. Záhy na to mi vytkl chybu v jedné informaci, kterou jsem mu dal. To mě zamrzelo a otřáslo mojí důvěrou v něho. Ta se kupodivu pomalu ale jistě změnila v nenávisť, i když jsem se snažil tuto malichernou záležitost ignorovat. Je možné, že na člověka působí v takovémto případě nějaké vnitřní síly, které tak chrání jeho ego. Spíše ale mám podezření na zcela obyčejnou ješitnost.

Iva Čiperová, pracovnice Katechetického centra při Ř.k.biskupství, Hradec Králové

- 1) Co mě opravdu pobavilo? Tak například syn je v nemocnici po akutní operaci slepého střeva. Byli se za ním podívat dědeček s babičkou a zeptali se ho: „Díváš se tady na televizi?“ Syn odpověděl: „Ne, tady se na televizi nedívám“. Rozhovor dále pokračoval: „A viděl jsi v televizních novinách tu srážku kamiónů?“ – „Ne, já se tady na televizi nedívám“. „A viděl jsi, jak honili ten dobytek po dálnici?“ – „Ne, já se tady na televizi nedívám.“ „A viděl jsi...“ - A na to jsme se oba, já i syn, rozesmáli, až nám tekly slzy. On chudák při tom hrozně trpěl, protože má „zašité“ břicho, a kdo už nějakou operaci prodělal, ví, že smát se se stehy není žádná slast. Přesto rozhovor našich staroušků, byl prostě kouzelný.
- 2) Dlouhodobě mě mrzí a moc mě trápí, jak někteří lidé nepokrytě zneužívají dobroty druhých lidí a mají potřebu z nich dělat „truhlíky“.

Anketu uspořádal Pavel Seidl

SATANISMUS A DROGY

Satanova alternativa

Oba fenomény, které jsou v názvu zmíněny, provázejí lidstvo již předlouho. Satanismus na sebe bere nejrůznější formy. Bylo by mylné se domnívat, že obvykle známá podoba a forma uctívání satana (černé mše, satanistické obřady či dokonce oběti apod.) je jedinou možnou formou služby ďáblu. Naopak, v průběhu celých dějin, ve kterých je lidský rod ďáblem pokoušen, nabývala služba a uctívání satana nejroztodivnějších forem. Abychom mohli demaskovat tento smrtonosný pokrm, odhalit ovoce služby ďáblu jako smrtelně jedovaté, umrtvující duši a činící ji neschopnou věčného blaženého života, musíme pohlédnout na jádro, které je všem formám satanismu společné i když se navenek jeho podoby v různých dobách a na různých místech tolik liší.

Putujme nyní proti proudu času k začátkům dějin lidstva k prvnímu setkání se lidí s ďáblem, který v podobě hada vstupuje do rajské zahrady a pokouší Adama a Evu (viz o tom na prvních listech Bible). Všimněme si, že to, co ďábel lidem nabízí, aby je zahubil, je v podstatě alternativa vedle Boha. Ďábel nabízí jakési hodnoty, které Bůh prý lidem nedopřál, zatímco "jejich přítel had" se rozhodl dopřát jim to, co jim Bůh odepřel. Vedle světa a ráje, který Bůh stvořil a kam lidi umístil, nabízí ďábel alternativu - jiný svět. Vedle cesty ke zbožštění a stále blaženijsímu a hlubšímu obecenství se Stvořitelem, kterou Bůh lidem otevřel, otevírá ďábel jinou cestu, láká a slibuje, že jeho cesta přinese lidem více, než kdyby

kráčeli po cestě Boží. A to hned. Jistě, byl to klam a podvod, a my to dnes už víme...; víme, kam lidi přivedla cesta nabídnutá hadem: k umírání a ke smrti; k bolesti, neštěstí, trápení, ke ztrátě blaženosti, ke ztrátě všeho, čeho byla v ráji hojnost.

Býváme někdy v pokušení říci si: "Kdybych tak já byl na místě Adama nebo Evy!, jistě bych neselhal! Kolik bolu a hrůz mohlo být lidstvo ušetřeno, kdyby první lidé obstáli ve zkoušce! Ó, kéž bych já býval byl na jejich místě..." Takovými myšlenkami klameme sami sebe. Kdo z nás by obstál v takové zkoušce? Pohledme jenom, jak my - i když známe historii lidstva a víme o důsledcích služby satanu - slabě odoláváme pokušení a spíše selháváme. Adam s Evou padli jednou; kolikrát za život jsme padli my?! Někdy nám připadá, jako by v případě Adama a Evy šlo o všechno, kdežto v našem případě nešlo o nic. A přece, tenkrát jako dnes, u prvních lidí i u nás jde o to samé - o věčný blažený život nebo o neštěstí a smrt.

Ďábel nás klame naprosto stejnými prostředky a používá stejné způsoby jako tenkrát. Je to až neuvěřitelné, jak my, kteří "všechno víme", podléháme stejným pokušením a jsme oklamáni stejnou lstí, padáme zkrátka stejným způsobem jako prarodičové lidstva Adam s Evou. Honosíme se rozumem nebo dokonce moudrostí a zkušenostmi, ale nejsme o nic silnější a poučenější, i když máme oproti prvním lidem k dispozici poznání o následcích hříchu a zkušenosti lidstva. Kdyby Spasitel světa, Ježíš Kristus lidem neotevřel cestu k odpuštění hříchů, pak bychom všichni selhali skrze nějaký hřích ihned na prahu dospělosti a ztratili možnost věčného blaženého života na věky. Bible sama jasně říká, že každý hřeší a kdo o sobě tvrdí, že nehřeší, je lhář a pravdy v něm není... Jinde je psáno, že i spravedlivý zhřeší sedmkrát denně...

Tato naše fatální neschopnost vyvarovat se hříchu by nás měla vést k pokoře. Pokud jsme odkázáni jen na vlastní síly a schopnosti, je výsledek žalostný a nezmůžeme nic. Poznání, že jsem na tom ještě daleko hůře, než první lidé, je začátkem pravdivého duchovního života. Nespolehat na sebe samotného, ale složit všechny své naděje na Boha, to je cesta ven z lidské mizérie, cesta zpět k Bohu, kterou nám otevřel Pán Ježíš Kristus.

Žalostnost našeho stavu se nám odkryje ještě zřetelněji, když si uvědomíme, že prohráváme ve stejných zkouškách, jako byla ta, ve které padli Adam s Evou. Satan klame stále stejně a je až neuvěřitelné, jak všichni podléháme jeho pokušením, které bychom měli prohlédnout, neboť ďáblové lsi bychom měli znát skrz na skrz. Součástí křesťanského učení je přece nauka o ďáblu, o jeho působení, lstech a podvodech, o jeho pokušeních a o tom, jak s nimi zápasit a jak se vyvarovat pádu! A stejně!, kdo má sílu a odhodlání se tím skutečně pevně a důsledně řídit?! Každý sud' sám sebe...

Satan dnes stejně jako kdysi nepůsobí jinak, než že nabízí lidem alternativu. Nabízí alternativní své cesty vedle cesty Boží; místo naděje na věčnou blaženost v Božím světě nebeského Království láká k okamžitému oblažení, které však nakonec přináší bolest a zbavuje blaženosti věčné. Místo věčného nabízí dočasné. Místo Boží nesmírnosti a nekonečnosti podsouvá to, co je omezené, konečné a snadno vyčerpatelné. Místo pravdy - lež. Místo pravé skutečnosti - klam. Místo Boha, o kterém přece již víme, že je jediným pravým pramenem všeho, co je skutečně dobré, užitečné a jediné potřebné, nabízí sebe jako zdroj jiných hodnot, nabízí ďábel (často bohužel úspěšně) to, co ve skutečnosti není vůbec potřebné ani prospěšné pro člověka. Místo nevyčerpatelných pokladnic Božího Království se nás pokouší ošidit bezcennými rezavými cetkami z toho světa. A všichni mu na tuto hozenou udičku se třeptkou stále zabíráme a necháváme se znovu a znovu ulovit do jeho osidel! A tak se vzdalujeme věčné blaženosti, když se stáváme závislími na nedokonalých potěšeních tohoto světa a rozkoších našeho stárnoucího těla. Před svobodou dědiců Kristova Království dáváme přednost otroctví tělesných vášní a naruživostí. Kdyby to nebylo tak tragické, bylo by to vlastně směšné. Jak jsme tím ubozí, nerozumní a blázniví! Hořekovali nad tím dávní svatí asketové, nad ubohým stavem člověka nařkali svatí Otcové, hořce se mu směje i Jan Ámos Komenský...

A přece!, v tomto temnějším světě, je zde veliké světlo, které svítí v Církvi Boží - Ježíšova láska, Boží milosrdenství a odpuštění, které je nekonečné, dokud my sami je neukončíme tím, že vzdáme svůj zápas za spásu. Bůh je s námi, dokud nepropadneme lhostejnosti, nebo naopak pocitu marnosti a beznaděje, které nám vnukává ďábel, říká o možnosti naší spásy: "Je to nemožné, nemáš na to, nikdy se ti to nepodaří!" Satan žárí na spásu člověka, která je dílem Ježíše Krista a celé Boží Trojice. A proto se vždy bude snažit zachytit se v člověku na jeho pýše. Křesťan, jenž si myslí, že spásu může dosáhnout svými silami, svou askesí, svou vytrvalostí v modlitbě apod., takový je snadným úlovkem ďábovým. Stačí, aby jednou či několikrát padnul (a to už ďábel nějak navlékne), tím ztratí víru v sebe a své síly či schopnosti, a tak ztratí svoji naději na spásu. Spása člověka je totiž vždy dílem Božím; lidské síly by na to nikdy nestačily, avšak "co je nemožné pro lidi, možné je pro Boha," pravil Ježíš Kristus svým učedníkům. Jen ten, kdo věří nikoliv v sebe, nýbrž v Boha, kdo své naděje složil nikoliv na své síly a schopnosti, ale na Boží pomoc, jen takový křesťan je na pravé cestě ke spáse.

Opačným případem jsou pak nešťastníci, kteří se domnívají, že prostě "po smrti je nebe", a že stačí občas přijít do kostela a jinak si mohou žít, jak se mi zlíbí. Zatímco s předchozím případem, měl ďábel alespoň nějakou práci, tak s posledně uvedeným případem již nemá práci žádnou, neboť takový "křesťan" sám sebe odsuzuje svou pohodlností a opovážlivým spoléháním na Boží milost (opovážlivé je spolehnout se Boží pomoc a milosrdenství, když se sám nikterak nepřičiním, žiji v nedbalosti o plnění Božích přikázání a lhostejně si říkám: "On mi to Bůh stejně odpustí..."). K dosažení spásy je třeba, abychom všechny své síly použili k dodržení všech Božích přikázání, abychom zápasili za křesťanskou dokonalost, a při tom nespolehali na sebe, ale doufali v Boha. Pak můžeme oprávněně věřit, že Bůh doplní to, co schází naší neschopnosti, slabosti a nemohoucnosti, pomůže nám a spasí - zachrání - nás. Vždyť jsme nedoufali v sebe, nýbrž v Něho, a při tom jsme činili vše, co bylo v našich silách. Nezvolili jsme jinou alternativu, než je cesta Páně vedoucí k Bohu; nepřijali jsme jinou útěchu, než důvěru v zaslíbení Boží; nepřilnuli jsme k tomuto ani žádnému jinému světu, který je alternativní ke světu Božího Království.

Pokračování v příštím vydání Poutníka.

Staženo z internetových stránek Křesťanského pravoslavní východního - znamení doby - www.orthodoxia.cz

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL - LETOHRAD 2007

18. ročník

*pátek 1. 6. 2007 ve 20,00 hod. - kostel Nanebevzetí P. Marie, Letohrad - Orlice***KONCERT V PŘEDVEČER ZAHÁJENÍ**

žest'ové sexteto Konzervatoře P. J. Vejvanovského Kroměříž (ČR)

Emanuele Cardi (Itálie) – varhany

vstupné: 60,- Kč, slevy 40,- Kč*sobota 2. 6. 2007 v 19,30 hod. – zámecká terasa v Letohradě*

slavnostní zahájení festivalu

předání cen města

příjezd F. V. Heka, předání ceny Grand Prix

*sobota 2. 6. 2007 ve 20,00 hod. – zámecká terasa v Letohradě***ZAHAJOVACÍ OPERNÍ GALAPŘEDSTAVENÍ****Antonín Dvořák – opera RUSALKA***scénické provedení*

sólisté Národního divadla a Státní opery Praha,

sólisté, sbor, balet a orchestr Divadla F. X. Šaldy v Liberci

VSTUP ZDARMA- bude zahájena veřejná sbírka na opravu varhan v kostele sv. Václava*V případě nepříznivého počasí se uskuteční koncertní provedení opery v DK Letohrad**neděle 3. 6. 2007 v 19,00 hod. - kostel sv. Bartoloměje, Jablonné n. Orl.***VARHANNÍ KONCERT**

Fabrice Pitrois (Francie) - varhany

*vstupné: 50,- Kč, slevy 30,- Kč**pondělí 4. 6. 2007 ve 20,00 hod. - evang. kostel, Horní Čermná***VARHANNÍ KONCERT**

Fabrice Pitrois (Francie) – varhany

*vstupné: 50,- Kč, slevy 30,- Kč**neděle 10. 6. 2007 v 15,00 hod. – zámecká hudební síň**v 15.30 hod. - kostel sv. Václava v Letohradě***ZÁVĚREČNÝ KONCERT**

Pěvecký sbor Familia Cantorum (ČR)

(J. Pavlica – Missa brevis)

Luciano Zecca (Itálie) - varhany

vstupné: 80,- Kč, slevy 50,- Kč

Předprodej vstupenek: MIKCENTRUM, Václavské nám. Letohrad

www.mhf.letohrad.cz

AHOJ DĚTI!

V minulém čísle Poutníka jsme si povídali o poutní slavnosti. Na dnešní neděli nám připadá zase jiná slavnost. Slavnost seslání Ducha svatého. Tomuto

dni také říkáme svatodušní svátky nebo Boží hod svatodušní a je velice důležitý. Nejen, že zakončuje celou velikonoční dobu, ale je také jejím vyvrcholením. Víme, že před deseti dny jsme slavili svátek Nanebevstoupení Páně. Byl to sice všední den – čtvrtek 17. května, ale přesto den velmi významný a slaví se vždy 40 dnů po Velikonocích. V této době se Pán Ježíš mnohokrát ukázal učedníkům, aby je ujistil, že opravdu žije, učil je o Božím království a připravoval na to, že brzy odejde k svému Otci do nebe a pošle jim svatého Ducha. Apoštolové očekávali tuto událost společně při modlitbách v Jeruzalémě. Z toho, co jsme si již řekli, lehce spočítáme, že celá velikonoční doba trvala 50 dnů.

Duch svatý sestoupil na apoštoly o letnicích. Naplnil je a oni začali promlouvat cizími jazyky. V Jeruzalémě v té době žili Židé z nejrůznějších národů světa a všichni jim najednou rozuměli, protože mluvili jejich vlastní řečí. Velice se tomu podivovali. Prostřednictvím Ducha svatého bylo tak ústy apoštolů hlášáno Boží slovo a projevila se veliká Boží moc.

Dnes na vás ještě čeká malý úkol. Určitě ho zvládnete. Jak je vidět – je to spousta čísel, která čekají, až je pečlivě spojíte, protože tak dají vzniknout obrázku. Víte, co symbolizuje?

(Otazníček)

Pro starší:

Není určitě náhoda, že některé významné události z Nového zákona „něco“ až nápadně spojuje s událostmi zákona Starého. Určitě jste si toho už někdy povšimli. Třeba o Velikonocích na Zelený čtvrtek, kdy se připomíná ustanovení velikonoční večeře v Egyptě jako připomínka vysvobození z otroctví, Pán Ježíš při Poslední večeři na těchto „starých základech“ staví úplně „nový dům“. Zcela nám odevzdává sebe samého a ustanovuje nejsvětější svátost – Eucharistii.

Seslání Ducha svatého se zase odehrává o letnicích, kdy lid děkoval Bohu za úrodu a podle tradice se vzpomínalo na předání kamenných desek Zákona na hoře Sinaj, které doprovázelo zemětřesení a oheň. Stejně tak i při seslání Ducha svatého se ozval hukot, silný vítr a objevily se ohnivé jazyky. Duch svatý sestoupil právě o letnicích, aby ukázal, že on je nový, duchovní zákon. Zákon, který už není napsán na kamenné desky, ale přímo do lidských srdcí. To se jasně projevilo na apoštolech, na které Duch svatý sestoupil v podobě ohnivých jazyků a naplnil jejich nitra. Dřívější strach se rázem změnil v odvážné svědectví o Kristu, chlad v horlivost a jejich mlčení v hlásání Božího slova.

Tato událost je zachycena v Písmu svatém ve Skutcích apoštolů. Některá slova z těchto řádků jsou skryta v sedmi souvětích, v každém jedno slovo. Věty nás tak trochu přenesou do atmosféry na skautském táboře, kde se chystá výlet. Vždyť už téměř za měsíc začínají prázdniny.

1. Doufejme, že dnešní výlet nic nepokazí.
2. Kdo už si prohlédl mapu a ví trasu výletu, může se jít připravit.
3. Zdatnější skupinku povede dnes bratr Jazy, k Yndymu se zařadí ti pomalejší.
4. Jednomu z vás musí chybět batoh, nějaký tu leží.
5. Všimněte si všeho kolem sebe, nechte se proniknout tím voňavým lesním vzduchem a chovejte se tiše.
6. S Vatyšem dnes zůstane v kuchyni bráška Chroupal.
7. Bude potřeba ještě rádně podepřít tu třetí nohu kotlíku, aby se dalo vařit.

Nápověda: hledaná slova nemusí být v prvním pádu.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V červnu 2007 oslaví:

82 let	paní Ludmila Nováková	z Petrovic č.7	74 let	pan Vojtěch Vacek	z Dolní Čermné
81 let	paní Antonie Sklenářová	z Verměřovic	73 let	paní Marta Cejnarová	z Dolní Čermné
77 let	paní Jindřiška Bednářová	z Dolní Čermné	70 let	paní Marta Marková	z Petrovic
77 let	pan Valentin Kunert	z Dolní Čermné	70 let	paní Miluška Náglová	z Dolní Čermné
77 let	paní Zdeňka Motlová	z Dolní Čermné	65 let	paní Marie Křivohlávková	z Dolní Čermné
76 let	paní Zdeňka Müllerová	z Dolní Čermné	65 let	paní Ludmila Mačátová	z Dolní Čermné
75 let	paní Olga Vávrová	z Dolní Čermné	65 let	paní Hana Formánková	z Dolní Čermné
74 let	paní Vlasta Nováková	z Petrovic	50 let	paní ing.Věra Bláhová	z Dolní Čermné
74 let	pan Josef Mareš	z Dolní Čermné			

Všem oslavencům jménem naší farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	5. 5. 2007	Barbora Svobodová	z Dolní Čermné
na Mariánské Hoře	6. 5. 2007	Filip Málek	z Dolní Čermné

Rodičům Barbory a Filipa rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Pá 8. 6. – Ne 10. 6.	Jablonský medvídek – XIII. ročník folkového festivalu Areál u koupaliště v Jablonném nad Orlicí Bližší informace na www.medvidek.inu.cz
Ne 10. 6.	Pochod pohádkovým lesem Dolní Čermná
Čt 21. 6. -17.00 hod.	Hraje a zpívá celá rodina Účinkují žáci místní ZUŠ společně se svými rodiči nebo příbuznými Sál kina v Jablonném nad Orlicí
So 23. 6. – 18.00 hod	Čermenské folklorní slavnosti
Po 25.6. –19.30 hod.	Vratné lahve – ČR Řekneme-li o novém filmu Jana Svěráka, že je veselý, máme pravdu. Pravdu však bude mít i divák, kterému připadne smutný. Autor scénáře Zdeněk Svěrák balancuje na hraně těchto poloh. Jestliže někdejší ostrý spor mezi otcem a synem vedl k tomu, aby nám stárnoucí scenárista podal upřímnější a nemilosrdnější zprávu o stavu duše v této etapě života, pak to byl spor blahodárny. Penzionovaný učitel češtiny Tkaloun je postavou, která své vrstevníky ujistí, že nejsou v úzkostech věku sami, a mladým pootevře dveře do komnat, kterými ještě neprošli. Nad filmem se klene střecha humoru, která ho chrání před sentimentem a způsobuje, že odcházíme z biografu s pocitem, že jsme byli svědky lidské komedie. Sál kina v Jablonném nad Orlicí

SLUŽBA LEKTORSKÁ:

Červen 2007			
3. 6.	Ne	Nejsvětější Trojice	7.30 Filáčkovi 332 16.00 Formánkovi 202
7. 6.	Čt	Tělo a Krev Páně	19.00 Faltusovi 128
10. 6.	Ne	10. neděle v mezidobí	7.30 Millerovi 177 16.00 Zpěvákovi 195
17. 6.	Ne	11. neděle v mezidobí	7.30 Bláhovi 457 16.00 Formánkovi 83
24. 6.	Ne	12. neděle v mezidobí	7.30 Nastoupilovi 303 16.00 Kunertovi 458
29. 6.	Pá	Sv. Petr a Pavel	19.00 Marešovi 172

Červenec 2007				
1. 7.	Ne	13. neděle v mezidobí	7.30 Menclovi 193 16.00 Kunertovi 125	
8. 7.	Ne	14. neděle v mezidobí	7.30 Pecháčkovi 330 16.00 Kubíčkoví 140	
15. 7.	Ne	15. neděle v mezidobí	7.30 Langrovi 173 16.00 Málkovi 77 HČ	
22. 7.	Ne	16. neděle v mezidobí	7.30 p.Mikulová 162 16.00 Pecháčkovi MH	
29. 7.	Ne	17. neděle v mezidobí	7.30 p. Pecháčková 310 16.00 Málkovi 180	

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Seslání Ducha svatého
27. května 2007
22. týden / 2007

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

28. května - pondělí	8. týdne v mezidobí – pro děti 18.00 Dolní Čermná – za Jana Smejkala, zete a vnuka
29. května - úterý	8. týdne v mezidobí 19.00 Dolní Čermná – májová pobožnost
30. května - středa	sv. Zdislavy 19.00 Dolní Čermná – za Petra a Ludmilu Vašátkovy, dva syny a tetu
31. května - čtvrtek	Svátek Navštívení Panny Marie 6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárce 19.00 Verměřovice – za rodinu Pomikálkovu a Vágnerovu
1. června - pátek	první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova sv. Justina, mučedníka 19.00 Dolní Čermná – za Antonína a Marii Pecháčkovy a jejich rodiče
2. června - sobota	první sobota v měsíci, sv. Marcelina a Petra, mučedníků 6.45 Dolní Čermná – za farníky 11.00 Verměřovice – při svatební mši svaté budou oddáni snoubenci: Blanka Voksová z Verměřovic a Tomáš Vondra z Petrovic 19.00 Petrovice – na poděkování za dar 70 let života s prosbou o další Boží požehnání

3. června - neděle – Slavnost Nejsvětější Trojice

Ve farním kostele při ranní mši svaté se uskuteční 1. svaté přijímání dětí z naší farnosti.

Kostelní sbírka této neděle je určena na potřeby královéhradecké diecéze.

Dolní Čermná -	7.30 h.	- za děti z farnosti, které jdou ke svému prvnímu sv. přijímání a za jejich rodiče
Verměřovice -	10.00 h.	- za Filomenu Vašíčkovou a celou rodinu
Mariánská Hora -	16.00 h.	- za Marii Marešovou, manžela Jindřicha a oboje rodiče

MÁJOVÁ POBOŽNOST:

Ve farním kostele v Dolní Čermné: v úterý večer v 19.00 h., v pondělí, ve středu a ve čtvrtek po každé mši svaté.
Ve Verměřovicích: ve čtvrtek po skončení večerní mše svaté.

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. - do 17.45 h. (první zpověď dětí!!), od 17.45 h. - do 18.55 h. (ostatní zájemci), v pátek od 16.00 h. - do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá 30 minut před začátkem mše svaté.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 16.00 h. - do 18.55 h.

Na Mariánské Hoře: v neděli od 15.30 h. - do 15.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	28. 5.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	28. 5.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
nácvik liturgie – 1. svaté přijímání dětí	středa	30. 5.	16.30 - 17.00 h.	kostel Dolní Čermná
první zpověď dětí z farnosti	středa	30. 5.	17.00 - 17.45 h.	kostel Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	31. 5.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
návštěva starších a nemocných	čtvrtek	31. 5.	dopoledne	Dolní Čermná
farníků před prvním pátkem v měsíci	pátek	1. 6.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	1. 6.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
zkouška chrámového sboru	pátek	1. 6.	20.00 h.	kostel Dolní Čermná

POUTNÍK, ČERVEN 2007

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 14. června 2007, Poutník vyjde 1. července 2007

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.